

Et sic tacite intelligitur ipsum in ea non perseverasse, cum in nostram trahat (ut ipse dicit) autoritas sanctæ congregationis, nostram expressè approbantis; quam literaliter citat Nicol. Garcia. ubi proxime n.84. quod & ipse Navar. expressè fatetur.

35 Sed non possum non mirari tantorum virorum, adversus hanc tenentium, voluntumque cavillari, & ofuscare verba admodum clara Concilii Trid. d. sess. 7. de reformat. cap. 4. quæ nullum dubium profectò accipiunt, ea autem sunt; Quicumque de cætero plura curata, aut aliàs incompatibilia beneficia Ecclesiastica, sive per viam unionis ad vitam, sive commendæ perpetuæ; aut alio quocumque nomine, citato, contra formam constitutionis Innocentii III. quæ incipit. De multa, recipere, ac simul retinere, præsumperit, beneficii ipsius juxta ipsius constitutionis dispositionem ipso jure, etiam præsentis canonis vigore privatus existat, &c. Vides quàm clara verba sunt, quamque inadvertenter moti sunt Doctores præfati, frequentes antiqui, communis juris velligia, & audiendi non sunt.

36 His & vinces aliquos grossi ingenii literatos, qui vulgò existimant aliud decretum Concilii Trident. sess. 24. de reformat. c. 17. quod decernitur, quod obtinentes plures parochiales, una retenta (alias infra spatium sex mansum dimittere teneantur, &c.) huic esse contrarium deducentes ex eo, quod in omnibus beneficiis incompatilibus non dari vacationem ipso jure, etiam in beneficiis curatis; sed imò in eis ex nova hac Concilii dispositione possessores habere sex menses ad optandum, & eligendum, dimittendumque, quod voluerunt, & evidenter falluntur ignari prædicti Decreti 4. de quo sup. quod in hoc disponit (ut diximus) vacare ipso jure: nec ei hoc contrarium est, nec esse post: siquidem loquitur dumtaxat, & disponit circa possessores plurium beneficiorum tunc tempore; scilicet, illius decreti, ut infra dictos sex menses eligant: non tamen disponi, nec procedit in impostum obtinendis, scilicet, post Concilium Trident. de quibus & sic d. c. 17. disponit de tempore præsentis, & præterito, usque ad ejus editionem, & promulgationem, ut ex eisdem verbis evidenter apparet, ut verò edictum cap. 4. à tempore futuro, quod & ita bene advertit Nicol. Garcia in tr. de beneficiis tom. 2. c. 5. n. 78. dicit (ita esse accipiendum quod tradunt Salzedus in addit. ad Bernard. Diaz. in præf. crim. c. 48. lit. C. Manuël. Rodrig. in summa c. 31. n. 4. Vega 1. p. c. 36. casu 24. Petrus Ledesma 2. p. summa tr. 7. c. 2. 12. conclus. 6. diffi. qui satis confusè loquuntur.

Alias autem quæstiones, quæ materiam incompatibilitatum beneficiorum attingunt, & concernunt, ad longum poteris videre, consulere integrum, ac egregium etiam tractatum per Ojedam de Mendoza, qui scripsit de benef. incompat. ad longum. Multas etiam celebres quæstiones, ubi multa in praxi contingentia, necessaria conduxit noviori etiam jure inducta, corroborata, ac illustrata plurimis decisionibus Rotæ novissimis, ac declarationibus Cardinalium, in explicationem decretorum Concilii Tridentini editas, videre poteris apud Nicolaum Garcia de benef. dict. 11. p. cap. 5. per omnes suos paragraphos tom. 2. apud quos ceteri de materia tractantes citantur, quas quidem libentissimè omitto, quia ad meum institutum non pertinent, nec conducuntur.

CAPUT VIII.

A sententia, qua quis suspenditur, privaturve officio, vel à nominatione muneris, auctoritate, utilitate publici, sive auctoritate tantum, appellationi interjectæ Regia curia deferri, an mandabit.

SUMMARIUM.

1. A suspensione & interdicto officii aut beneficii respectu temporalitatis licita est regulariter appellatio, ac interim suspensus potest illius usum continuare.
2. Notarii Ecclesiastici etiam Apostolici imperiti, aut delinquentes repeti possunt per ordinarium perpetuo vel ad tempus suspendi ab officio non obstante appellatione. Concilii Trid. sess. 22. de reformat. c. 10. verba expenduntur ibid.
3. Sententia lata contra quoslibet Ministros justitiæ, putata, Tabelliones, Alguazelos, executores, &c. ob vararata riam, vel excessum tangentem exercitium officii exequitur appellatione non obstante.
4. Quod intelligitur, quando à judice cui subsunt condemnantur ex ratione ibi.
5. Officiales minores, ut Alguazeli incorrigibiles excessus committentes, possunt ab eorum judice statim expelli, & manumitti sine lite, & appellatione, sed liberè.
6. Officialibus tunc prohibita est appellatio, quando condemnantur pro delicto commissi in administratione officii sui, & à proprio judice.
7. Officialis delinquens extra officium captus ab una Curia remittitur ex urbanitate ad curiam superiorem, cujus est delinquens ipse.
8. Concil. Trid. decretum sess. 24. de reformat. c. 20. disponens de suspendendo multando Notario non exhibente actorum copiam appellanti, explanatur, ut intelligatur appellatio non obstante, cum sit delictum tangens officii administrationem.
9. Officialis suspensus vel privatus officii administratione in Syndicatu pena exequitur appellatione non obstante.
10. Sententia lata in Syndicatu contra officialem jure Renio quomodo exequatur appellatione pendente remissivè.
11. Judices Ecclesiastici liberè possunt punire suos officiales laicos delinquentes in officiorum administratione.
12. Episcopus Vicarium, Castellanus castelli sui substitutum, judex suum locum tenentem quando possit liberè amovere cum causa, vel absque illa, vel quando non revocare juravit, remissivè.
13. Officia & beneficia ad nuntum mobilia, quando sine causa possint tolli, remissivè.
14. Notarium semel electum per judicium ad aliquod negotium, non poterit judex sine causa removere usque ad finem ipsius negotii.
15. Notarius duobus electis si unus ceperit acta alicujus negotii scribere, alius deinceps non poterit se intrinsece, nisi impedito primo.
16. Instrumenta & alia acta conducentia ad litem, qua tractatur coram uno Notario, non sufficit coram alio Notario, etiam ejusdem judicii & tribunali presentare & producere.
17. Electus & nominatus ad officium seu munus publicum utilitate & auctoritate, si habens excusationem intra terminum ad appellandum ea opposita, non provocet, videtur electioni consentire, & amplius non auditur appellans.
18. Carendum est ab Scaccia indistinctè asserente, esse appellandum intra decem dies à nominatione muneris utilitate & auctoritate publici, quia hoc pedit à justificatione excusationis propositæ intra illud tempus.

19 Ab

18 Ab electione & nominatione muneris nulliter & non servata debita forma celebrata, nec est necesse appellare, nec executioni mandanda erit.

19 Electio ad munus publicum facta de incapace suspenditur per appellationem & contradictionem, possessionisque traditio interim nulla est.

20 Electio ad munera publica quibus pertinet; & quia ad eam sit citandus, & an per electionem indigni privetur eligens pro illa vice, remissivè.

21 Concil. Trid. sess. 24. de reformat. c. 18. explanatur prohibens ne examinatores ad examen beneficiorum recipiant stipendium aliquod, etiam ex fructibus ipsius beneficii.

22 Examinatores electi & nominari possunt per ordinarium cogit illud munus (cum sit publicum utilitate & auctoritate) subire.

23 Examinator si electus intra terminum ad appellandum legitimas excusationes non proponat, imposturum erit cogendus, & appellationi non deferendum.

24 Electio ad officium publicum auctoritate, privatum vero utilitate, ut est tutela, & cura, si intra quinquaginta dies legitimas excusationes probatas judex non admittat, permittitur appellare, non secus.

25 Lex 1. §. si quis tutor, ff. de appellationibus, quando appellandum sit; dans formam, & constituens differentiam quoad appellandum ab electione ad tutelam, & ad munus seu honorem, explanatur.

L. scire. §. ff. de excusat. tutor. verba referuntur, ibid.

26 Reprobatur opinio Sigismundi Scacciae.

27 Appellare non posse à nominatione muneris, & postea appellare à rejectione legitima excusationis propositæ, multum distat.

28 L. cum in una §. tutor, ff. de appellationibus, verus sensus redditur.

Termini habiles in omni dispositione supponendi sunt, ibi.

BENE licet verum sit, ut appellationi interpositæ à suspensione, & interdicto officii, seu beneficii temporalitatem respectantis, non deferens vim faciat manifestam, cum ea pendente, continuare possit ejus usum, Philip. Franc. in c. ad hac. quoniam, in princ. de app. & per argumentum ab speciali text. in c. is cui, de sententia excomm. l. 6. tenet gloss. ibi, verb. sequentem, approbata per Archid. & Joan. Andr. eam commendant post Abb. Franch. ubi proxime, per Abb. & alios, ita tenet Eman. Rodrig. in regula q. 39. art. 3. tom. 1. Lancel. Robert. de attent. 2. p. c. 12. in præfatione num. 84. 85. 86. Decius conf. 204. in causa cathedra- li, per tot. & post alios nos exactissime rem hanc examinavimus supra l. 2. c. 5. ad fi. n. 123. usq; ad n. 127. Ultra quæ; quod suspensus, vel privatus aliquo officio, aut dignitate; appellans regulariter maneat illæsus continuans executivum, & usum officii & dignitatis, probat gl. celebris in c. sepe verbo, sententia, in fin. de app. communiter approbata secundum Abb. ibi n. 14. in fi. & n. seqq. Ill. in l. 1. n. 10. ff. de re jud. gloss. quod autem, in c. in summa 8. q. 4. Alexand. & Bart. in l. furti, ff. de iis qui notan. infam. Bobadil. in polit. lib. 5. c. 1. nu. 191. ad fin.

2 Tamen nonnulli sunt casus speciales, quibus à sententia, qua quis privatur vel suspenditur officio, appellationi interjectæ, haud vim faciat, non deferens, ut de tabellione disponit S. Concil. Trid. sess. 22. de reformat. c. 10. in hæc: Cum ex notariorum imperitia plurima damna, & multarum occasio litium oriarur, possit Episcopus quoscumque notarios, etiam si Apostolica Imperiali, aut Regia auctoritate creati fuerint, etiam tanquam delegatus sedis Apostolicæ (examinatione adhibita) eorum sufficientiam scrutari, illisque non idoneis repertis, aut quodcumque in officio delinquentibus, officii ejus in negotiis, litibus, & causis Ecclesiasticis, ac spiritualibus exercendi usum perpetuè aut ad tempus prohibere, nec eorum appellatio interdictio-

Salgado de Protect. Reg.

nem ordinarii suspendat, &c. tenent Barbof. in remiss. ad d. n. 10. super illis verbis, nec eorum appel. & Avend. Azeved. in l. 2. n. 18. tit. 7. lib. 3. recop. pag. 385.

Quod quidem, & generaliter verum est, & obrinet jure communi in cæteris judicis officialibus, alguazelis, birroariis, executoribus, tabellionibus, & aliis ministris; qui si à judice condemnentur ob excessum, violentiam, varatariam, vel quodvis aliud dilectum, commissum in suorum officiorum administratione; non audiantur appellantes, imò appellatione non obstante, sententiam, & ejus pœnam executioni licitè mandari, desiderat l. nulli officialium C. quorum app. non recip. ibi: Nulli officialium à sententia proprii judicis provocatio tribuatur, nisi in eo tantum negotio, quod ratione civili super patrimonio fortè apud proprium judicem inchoaverit, scilicet ut in eo tantum negotio à sententia ejus, cui pareat, judicis, quilibet velit officialis appellet, &c. prout etiam text. in c. si quis appellat, aliàs, ei qui §. nulli quoque officialium 2. quest. 6. ubi hæc lex canonizata est, ubi gloss. verbo officialium, intelligit dictam legem; quando à proprio judice ejusdem officialis damnatur, quam referens sequitur additio ad gloss. verb. nulli, d. l. nulli officialium, reddentes rationem, cum verisimile non sit, ut talis judex ferat contra eum sententiam, nisi clarè reperisset delictum: & eandem juriur dispositionem probat optimè Speculator (loquendo in tabellione, & executore, quibus condemnatis ob malam administrationem officiorum, negandam appellationem) l. 2. tit. de app. §. in quibus num. 4. optimè Bald. Salicet. & Paulus de Castro in d. l. nulli. ubi Bart. in fin. optimè exactè. Avilesius in capit. prator. c. 10. verbo appellare, fol. 296. Rebuff. in comment. 3. part. tract. de app. art. 8. gloss. 2. nu. 13. quam intelligunt in proprio judice, prout intellexit gloss. in d. §. nulli quoque, & Angel. in d. c. nulli. Amedeus in tract. de syndicatu, n. 236. fol. 72. Puteus in eodem tract. de syndicatu, verbo, appeli. c. 1. n. 16. & sequent. fol. 118. Bobadilla in polit. lib. 1. c. 12. nu. 62. & supra, & idem Bobadilla in lib. 2. c. 17. n. 48. ad fi. & idemmet eodem lib. 1. c. 13. n. 37. ubi probat, officiales inferiores (prout sunt Alguazeli) incorrigibiles excessus committentes, posse à judicibus statim, & absque dilatione manumitti, & expelli, quia cum in horum punitione plures sint à jure specialitates, ut possint amoveri officia absque respectu aliquo, processu, nec appellatio, liberè judici hoc libet, ut cessent impostorum scandala & delicta.

Et quod intellige, prout præcitat, & citandi Doctores communiter intelligunt; ut procedat d. l. nulli in prohibitione appellationis, quando officialis damnatur suo proprio judice, & pro delictis commissis in officio, ut probat d. l. ibi, à sententia proprii judicis, &c. latè resolvit & optimè Prosper. Farinac. in tract. crim. 3. tom. q. 101. à n. 83. cum seq. ubi n. 86. postquam ex aliis refert particularem potestatem judicem in suis officialibus puniendis; dicit ex urbanitate officialem delinquentem extra officium captum ab una Curia, remitti solere ad Curiam superiorem officialis, prout testatur de urbe Romana, quod nota ad officiales superiorum tribunalium, ut etiam delinquentes extra-officiorum administrationem, judices ordinarii inferiores hos debeant remittere ad tribunalia suprema, & ab eorum cognitione se abstinere, ut debitus honos deferatur.

Ex quibus inferre poteris ad sacr. Conc. Trid. sess. 24. de reformat. c. 10. ad fi. vers. qui notarium, dum dicit: Porro ipsam actorum copiam teneatur notarius (congrua mercede accepta) appellanti quantum citius, & ad minus intra mensem exhibere, qui notarius si in differenda exhibitione fraudem fecerit, ab officii administratione arbitrio ordinarii suspendatur, & ad duplicem pœnam, quanti ea lis fuerit inter appellationem, &

K k pauperes